

O b s a h tohoto čísla:

Poděkování	/Vladimír Kadlec/
Pro ekonomiku není samospráva jedinou alternativou	/Zdislav Šulec/
Vztah mezi marxistickou teorií a komunistickou ideologií	/Zdeněk Mlynář/
Druhá a poslední odpověď Karlu Borovi	/Božena Komárková /
Kdo tluče, tomu bývá otevřeno	/Miloš Rejchrt /
Američtí, angličtí a italští "kremologové" o sovětském reformním vývoji	/Luboš Kohout/

Vladimír Kadlec

P o d ě k o v á n í

Nadaci Charty 77
do rukou prof. Fr. Janoucha
Stockholm

V Praze 11. dubna 1987

Vážení,

děkuji za vyznamenání udělením ceny MUDr Františka Kriegla. Cítím se nezaslouženě velmi poctěn. Nezaslouženě proto, že z nadace, nesoucí právě Krieglovo jméno, na mne padá, byť i jen málo, něco z odlesku jeho jména, což si nezasluhuji.

František Kriegl byl dlouho mým přítelem, starším a zkušenějším. Sblížili jsme se jako členové ÚV KSČ v letech 1966 až 1968, když se připravoval obrodný proces, Pražské jaro. Byl to vždy požitek s ním debatovat, u něj doma, na procházce nebo na Křivoklátě, kam nás přijel několikrát se svou manželkou Rivou navštívit. Byla to radost z jisker při debatě, ale pro mne především i poučení. Málo kdo měl tolik mimořádných životních zkušeností jako on.

Od srpna 1968 stal se pro mne František Kriegl přítelem uctívaným. Stal se tichým hrdinou nejen pro okruh svých přátel, ale pro většinu národa. Odmítl v Moskvě podepsat moskevský diktát o obsazení Československa, o podmínkách tzv. normalizace, kterou nám Brežněv vnutil a která znamenala násilné omezení suverenity Československa.

Kriegl se tak stal národním symbolem protestu proti potlačování svobody a demokratického socialismu. Stal se však i nadějí, že jeho příklad lidí posílí a pomůže přenést ideály svobody a suverenity přes zlé časy, které nás v normalizaci čekaly a pak potkaly.

Každý národ má v politicky střetových situacích nejen své Quislinky, ale i své hrdiny. V době obsazování Československa mezi hrdiny na přední místo patří právě František Kriegl. Dokázal se vzepřít nási-